

14/06/15 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಣಾಂತಿ "ಅವ್ಯಕ್ತ-ಬಾಪ್ರದಾದಾ" ರಿಪೋರ್ಟ್ -17/12/79 ಮಧುಬನ

"ಹೋಲಿಹಂಸ ಮತ್ತು ಅಮೃತವೇಳೆಯೆಂಬ ಮಾನಸಸರೋವರ"

ಒಂದು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಹಂಸಗಳು ಅಥವ ಪವಿತ್ರಹಂಸಗಳ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರಹಂಸಗಳು ಸದಾ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಅನ್ವರಿಗೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಂಸಗಳ ಭೋಜನವು ಅಮೂಲ್ಯರತ್ನಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇರೀತಿ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರಹಂಸಗಳ ಬುದ್ಧಿಯ ಭೋಜನವು ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಅಮೃತವೇಳೆಯಿಂದ ಬಾಪ್ರದಾದಾರವರ ಜೊತೆಯ ಆತ್ಮಿಕವಾತಾಲಾಪದ ಮೂಲಕ, ಆತ್ಮಿಕ ಮಿಲನದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೇರೀತಿ ಇಡೀದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಧಾರಣೆಯಾಗಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಅಥವ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಅನ್ವರಿಗೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ, ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ, ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠಾ ವಿಶೇಷ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಕ್ಷಾಚ್ಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಧಾರಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು— ಒಂದು ಧಾರಣಾಮೂರ್ತಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಭವಿಮೂರ್ತಿ. ಏಕಂದರೆ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ರದಾದಾರವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ದಾತಾಸ್ತರೂಪ ಹಾಗೂ ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಸಂಬಂಧದ ಸ್ವೇಹಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ, ಸರ್ವಾಖಾನಿಗಳಿಂದ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವವರು ಭೋಳಾಭಂಡಾರಿಯ ರಾಪದಲ್ಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಿಬಹುದು, ತಂದೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಿಬಹುದು, ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಖಾರಿಸುವುದರಿಬಹುದು, ಸಹಜವಿಧಿಯಿಂದ ಅನುಭವ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಿಬಹುದು, ಸರ್ವಾವಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ಕೊಡುವಂತಹ ದಾತನೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಗುಣಗ ಗಳಿ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಗಳಿಯು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನ ಅನುಭವವು ಇಡೀದಿನ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಬಾಪ್ರದಾದಾರವರೂ ಸರಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೂ ತುಂಬಿಹ್ಯಾದಯಿದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜಿಂತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಲಹಿನೆನೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಹಾಪಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷಿಯಲ್ಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೋಳಾಭಂಡಾರಿಯ ರಾಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಬಯಕೆಯೂ ಇದೆ ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಎನ್ನುವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇದೆ— ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ಮಾಯೆಯೂ ಬಹಳ ಚತುರನಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ದೂರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೆರಗಳ ಅಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜನರನ್ನು ಯಾವರಿತಿ ಅಟಿವಾಡಿಸುವವನು ಅಟದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯೆಯೂ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ, ಆಲಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಧನಂಕಲ್ಪಗಳ ನೆರಗಳ ಅಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೆಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ಇಂತಹ ಸಮಯವನ್ನು ಕೆಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಡೀದಿನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಬಲಹಿನೆ ತಳಪಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಡೀದಿನದಲ್ಲಿ ಭಲೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮರುಷಾಧ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಆದರೆ ಇಡೀದಿನದ ಆದ ಅಂದರೆ ತಳಪಾಯದ ಸಮಯವು ಬಲಹಿನೆವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮವಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎರಡುಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಂದಂತು ನಡೆಯುತ್ತಾ—ನಡೆಯುತ್ತಾ ಸುಸ್ತಿನ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯುತ್ತಾ—ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೃದಯವಿಧೀಣ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ!— ಯಾವಾಗ ನುರಿಯವರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತೇನೆ? ಸಮಯವು ಸಮೀಪವಿದೆಯೋ ಅಥವ ದೂರವಿದೆಯೇ? ಯಾವಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯಗೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ? ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಂಧನವು ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ? ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೇವಿಪ್ಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಸದಾ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ— ‘ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಹೃದಯವಿಧೀಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಗೆ ದಿಲ್ಲಾಖಿಷ್ಟ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ವರ್ತಮಾನದಿಂದ ದೂರವಾಗಬಾರದು. ಮಾಯೆಯ ಕಾರಣಗಳ ಅಟವನ್ನು ನುರುತ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಹಜಸಾಧನವು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರದಾನದ ರಾಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮವಟ್ಟು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಸಹಜಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ವೇಳೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಲಾಭವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೆರೆದ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಲಭಿದ ಜೋಳಿಗೆಯನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ವರದಾತ ಮತ್ತು

ಭಾಗ್ಯವಿದಾತನಿಂದ ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆ ಯಾವ ರೇಖೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಅರ್ಪಣೆ ರೇಖೆಯನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಪಣೆ ರೇಖೆಯನ್ನು ವರದಾತನಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶೈವಷಾಗಿರುವ ರೇಖೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಭೋಲಾಭಗವಂತನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಲರ್ಣಾಶುಲ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಲರ್ಣಾನ ಆಧಾರದಿಂದ ಶೈವಷಾಂಕಾರಪನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಏನು ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಕು, ಭಲೆ ಅವರಂತಿಗಳಲ್ಲಿ, 108ರ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೆ ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರ ತೆರೆದ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮತ್ತೆನು ಬೇಕು!

ಮಾಲೀಕನಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವುದೇ ವಜಾನೆಗೂ ಬೀಗವನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಪರಿಶ್ರಮದ ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಇಡೀದಿನಿಂದಲೀಯೂ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ- ನಾನು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗಾದರೂ ಇದ್ದೇನೆ, ತಮ್ಮವನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಮಾಯೆಯ ಆತಮನ್ನ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಾ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಮಾಯೆಯ ಆಟವು ಸ್ವೇಂದ್ರಸೀನ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಸ್ವೇಂದ್ರಸೀನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಬಿಡಬೇಕು. ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಾಬಾರವರಿಗೆ ಅರ್ಜಣ ಮಾಡಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ತಂದೆಯು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೇಕೆ? ಅದನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಈ ನಿನ್ನದು-ನಿನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅಮೃತವೇಳೆಯಾಯಿತು ಕಣ್ಣಿತೆದಿರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡನಲ್ಲಿ ಜಂಪ್ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಕುಳಿತುಬಿಡಿ. ಜೊತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ತಂದೆಯ ವಜಾನೆಯು ತಮ್ಮ ವಜಾನೆಯೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅನುಭವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಖುದಾದೋಸ್ತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಫರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೃತವೇಳೆ ಏಳಿರಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಅಧಿಕಾರದ ಸಿಂಹಾಸನದ ನೀವಾಸಿಯಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಏನು ಬೇಕು ಅದಾಗಬಹುದು. ಹೇಗೆ ಹದ್ದಿನ ರಾಜನು ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯ, ಆ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಬೇಕಾದ್ದಿನ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿಯು ಈ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ, ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೈವಷಾಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಜಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಸಾಧನವು ತೀಳಿಯಿತೆ- ಮತ್ತೆ ಸಹಜವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ಈಗ ಸಹಜಪುರುಷಾರ್ಥ ಆಗುತ್ತೀರಾ ಅಥವ ಪರಿಶ್ರಮವೇ? ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಂದಮೇಲೆ ಮಾರ್ಗವು ಹೇಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ಸಹಜಪುರುಷಾರ್ಥ ಆಗಿರಿ. ಪರಿಶ್ರಮದ ಹೆಸರು- ಜೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಸದಾ ಅಧಿಕಾರಿ, ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿ, ಮಾಯೆಯ ಆಟದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸದಾ ತಂದೆಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತೀಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಂತಹ, ಪರಿಶ್ರಮದ ಶಭ್ದವನ್ನು ತೀಳಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪರ್ವನೆ ಮಾಡುವಂತಹ, ಹೃದಯವಿಧಿಜಾರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ದಿಲ್ಲಾಖುಷ್ ಆಗಿರುವಂತಹ, ತಮ್ಮ ದಿಲ್ಲಾಖುಷ್ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಖಣಿಪಡಿಸುವಂತಹ, ಸದಾ ಈ ರೀತಿ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಸರ್ವಶೈವ್ಯ ಆಶ್ರಯಿಗೆ ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ತೀಳಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ.

ಅವ್ಯಕ್ತ-ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರೀಯಿಗೆ ಷ್ಕೃತಿಗತ ವಾತಾ ಲಾಪ

1. ಮನಸ್ಸು ನೇವೆಯ ಸಹಜಸಾಧನ ಅಟ್ಲಾಟಿ ನಿಶ್ಚಯ:- ಯಾರು ಸದಾ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ವಿಜಯಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರ ಮೂಲಕ ವಾಯುಮಂಡಲವು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನಸ್ಸನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯ ಷ್ಕೃತಿಗಳು ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿ ಆಶ್ರಯನ್ನು ನೋಡಿ ತೀಳಿಯುತ್ತಾರೆ- ಇವರಿಗೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಭಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಅಭಿಮಾನದವರಿರಬಹುದು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೀಳಿಸಿದೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಆಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ತೀಳಿಯುತ್ತಾರೆ- ಇವರ ಜೀವನವು ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಟಲನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸೇವೆಯು ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಮನಸ್ಸನೇವೆಯಾಗಿದೆ.

2. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವ ಸಾಧನ- ಗಮನವೆಂಬ ಕಾವಲುಗಾರನು (ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ) ಜಾಗ್ನತವಾಗಿರುವುದು:- ಎಲ್ಲರೂ ಸದಾ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೀರಾ? ಸದಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವ-ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವ-ದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದು ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರವು ಅನೇಕ ಷ್ಕೃತಿಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹಾಗಿದೆ, ಮಾಯೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯು ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರಧಾರಿಯು ಸದಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಚಲರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಪನ್ಮೂರಾಗಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಮಾಯೆಯು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಯಾರು ಸದಾ ಎಚ್ಚರಿಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಜಾಗ್ನತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಜಾಗ್ನತಜ್ಞೋತ್ತಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾಯೆಯು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಮನವೆಂಬ ಕಾವಲುಗಾರನು ಸದಾ ಜಾಗ್ನತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸದಾ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ

ಜಾಗ್ಯತಜ್ಞೋತ್ಸಾಹಿಗಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೆನಪಾಧ್ಯ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಂಡ ಜ್ಞೋತ್ಸಾಹಿನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಂದಿಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಂಡಜ್ಞೋತ್ಸಾಹಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಫ್ರಾಷನ್ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಇದೆ? ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ಯತಜ್ಞೋತ್ಸಾಹಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನೆನಪಾಧ್ಯ ಮಂದಿರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಎಂಡನೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಂದರೆ ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು ಒಮ್ಮೆತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಏನಾಗಿದ್ದೀರಿ? ಅವಂಡ ಜ್ಞೋತ್ಸಾಹಿ, ಎಂಡಿತ ವಸ್ತುವೆಂದೂ ಸಹ ಮೊಜ್ಞವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

3. ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಮಹಿಮೆಯ ಸೃಂಜಣಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಮರ್ಥಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ:- ಸದಾ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರ್ಣಾ? ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಲ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಭಕ್ತಿಮಾನರು ಕಿರುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಸದಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಮೋದಲು ಏನಾಗಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ಬಾಬಾರವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು, ಸದಾ ಅದರದೇ ಸೃಂಜಣಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಣಿಸತರಾಗಿರಿ. ಇದೇ ಸೃಂಜಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರ್ಥತೆಯು ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಬಾರವರು ಸಮರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರಲ್ಲವೇ. ಯಾವುದು ಸ್ವಾಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಸಾಕಾರಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮಗಳಲ್ಲವೇ?

ನಕ್ಷತ್ರವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದು ಸದಾ ಪಳಪಳ ಎಂದು ಹೋಚೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಅಥವ ಜ್ಞಾನದ ಖಜಾನೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಚೆಯುತ್ತಿರುಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿದ್ದೀರಾ? ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಲಿದುವವರಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಸದ ತಮ್ಮ ಹೋಳಿಸಿನಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಲ್ಲವೇ? ಖುಷಿ-ಖುಷಿಯಿಂದ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ, ಸಂಗಮಯುಗೀ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದೀರಾ ಅಥವ ದೂರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ- ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರ್ಣಾ? ಯಾರೇ ಹಳೆಯಮಿತನೋಂದಿಗೆ ಮಿಲನವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುವನ್ನಂತು ಬರೀದಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಡಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೆಲಕೆಲಪ್ಪೇ ಶತ್ರುವಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಣಿಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ತಾವು ಗಡಿಪ್ರದೇಶವನ್ನು ದಾಟಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಂತು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೂ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗುತ್ತಿರೇಂದರೆ ಸಿಕ್ಕಿಕಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಗಮಯುಗೀ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ, ಆಸ್ಯಯ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮುರುವಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಉಸ್ಸಿ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯದೂ ವೃಧಿ- ಎರಡರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಎರಡರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರ್ಣಾ? ಈಗ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? (ಉಜ್ಜಯನಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಭಮೇಳದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೇಳಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಂಭಂತಿಯಿಂದ ತಯಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಗಮನವನ್ನಿಡುವೇಕು- ಮೇಳದ ವಾತಾವರಣವು ಈ ರೀತಿ ಶಾಂತಮಯವಾಗಿರಲಿ- ಯಾರು ಹಲೋಚಲ್‌ನಿಂದ ಫೋರೆಯುಧ್ದದ ವೃತ್ತಿಯಿದೆ ಆದರೆ ಬರವರು ಅನುಭವ ಮಾಡಲಿ- ಯಾವುದೋ ಭಿನ್ನವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಭ್ವವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಬಳಿ ಇಂತಹ ಅನುಭವ ಮಾಡಲಿ- ಹೇಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಹೋರಣಿ ಯಾರು ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೂ ಸಹ ಶಾಂತಿಯ ಪರದಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮಬಳಿ ಶಾಂತಿಯ ಪ್ರಕಂಪನಗಳು ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಲಿ. ಇದರಿಂದ ಇಡೀ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಈ ಧ್ವನಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ- ಎರಡು ನಿಮಿಷಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು ಆದರೆ ಬಹಳಬಳಿಯ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗ ಓಂ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು- ಇದು ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಅದೇರಿಂದ ಈ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮೂಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮೇಳವಂತು ಬಜಾರ್‌ನಂತಿರುತ್ತದೆ, ಆ ರೂಪದಿಂದ ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುವುದೂ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಿದೆ, ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷತೆಯನಿನಬೇಕು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೇಹದ ನಿಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡಿ- ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾತನಾಡಲಿ ಆದರೆ ತಾವು ಶಾಂತಿಯಿಂದ, ಸ್ವೇಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರೇಂದರೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸಮಯ ಪ್ರತಿಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛನ ಮೇಲೆ ಬರುವವರು ನೋಡುತ್ತಾ ಅಂತಯ್ದಾದಿಂದ ಒಮ್ಮೆತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ತಲೆ ಬಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂಟೆಯಂತೆ ಹೇಗೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಗುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಬಾಗುವಿಕೆ ಅಥಾತ್ ಜಯಜಯಕಾರವಾಗುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಶಾಂತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬಾಗುವ ಮೋದಲ ಭಾವಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ, ಕೊನೆಗೆ ವಾದದವರೆಗೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ.

4. ದಯಾಹೃದಯಿ ತಂದೆಯ ದಯಾಹೃದಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ- ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಕಾರಿಜಿವನ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಈಗ ಸಂಪನ್ಮಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸಂಪನ್ಮಾರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಈ ಆತ್ಮನಿಗೆ ನೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಬಿಡಲಿ, ಇವರದೂ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ದಯೆಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರೇ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೊಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಯಾರೇ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀರನ್ನಂತು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ! ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟುಹೊಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ! ಅದೇರೀತಿ ಯಾರೇ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯದ ನೀರನ್ನಂತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಿದರೆಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ, ಸಮ್ಮಾಹದ ಹೊಸ್‌ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಧೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಏನಾದರೂ ಏನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೊಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ದಾತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ವರದಾನಃ:- ಕೀರೀಟ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಸದಾ ಖಾಯಂ ಆಗಿಟ್ಟುಹೊಳ್ಳಬವರು ನಿರಂತರ ಸ್ವತಃ ಯೋಗಿ ಭವ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೀರೀಟ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಈಗಿನ ಕೀರೀಟ ಸಿಂಹಾಸನ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಕೀರೀಟ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೀರೀಟ ಮತ್ತು ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಸದಾ ಖಾಯಂ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿರಂತರ ಸ್ವತಃ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವ ಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಮೀಕಷೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅಕೂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ನೆನಟಿರುತ್ತದೆ.

ಸೇಳ್ಣಾಗಣಃ:-ಸರಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿಷ್ಪು ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ಸಮಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.